

LES FILADORES DE VELLUTERS

M. CARMEN SÁEZ

(Una coreografia amb moviments repetitius, soroll de fons de percussió o efectes especials de fàbrica antiga, per donar sensació d'opressió. El GUÀRDIA les vigila.)

DONA 1. Eh! Xiques! Alguna sap si ja ha eixit el sol? Des d'ací dins no veiem ni pruna.

DONA 2. Fa una eternitat des que hi entràrem a treballar aquest matí.

DONA 3. Jo tinc més fam que garró. Refotre! Si ens deixaren parar una miqueta per pegar un mos... No crec que s'arruïnaren aquesta gent.

DONA 4. Joestic més desmaià que una tapa de guitarra. I per acabar d'adobar-ho no he pegat ull en tota la nit, tinc el menut malalt.

DONA 5. Eixa és una altra, ens passem ací dins onze hores sense parar i els nanos abandonats.

(La DONA 6 trau un tros de pa i pega un mos d'amagat, el GUÀRDIA la veu i se li acosta de seguida.)

GUÀRDIA. Tu, què fas? Eixes mans a la màquina, que no veja jo que pares ni un moment.

DONA 6. Home, què penses que he de fer? No voldràs que em desmaie com una bajoca?

GUÀRDIA. A mi què em contes? Jo no sóc l'amo d'aquesta fàbrica.

DONA 8. Ací hi ha massa coses que ens fan la punyeta.

GUÀRDIA. Tens alguna queixa dels senyors Alpera? Damunt que et donen feina, tindràs la poca vergonya de queixar-te per no-res.

DONA 5. Sí, una feina que ens paguen a sis cèntims l'hora.

DONA 6. Justet la meitat que cobra el peó més inferior i pitjor pagat de tots.

GUÀRDIA. Vinga, dones, com gouseu comparar-vos al treball d'un home com déu mana?

DONA 5. Per què no parlem amb els amos de la fàbrica? Si els expliquem bé els nostres motius podrem aconseguir mitja horeta per esmorzar, encara que siga un rosegó de pa.

(Ací la DONA 7 i la DONA 6 poden anar-se'n per anar al balcó.)

GUÀRDIA. *(Burlaner.)* I un carquinyol també. Ara sí que m'heu fotut. Us penseu que els senyors Alpera estan morint-se de ganes de parlar amb vosaltres?

DONA 8. Ni saben que existim. Aquesta gent pel que sembla són la sal de terra.

GUÀRDIA. Eh! A veure el que ix per eixa boqueta, ben catòlics que són els senyors Alpera. Si deixeu el lloc de treball, ni que siga una miqueta, us el llevarem de la paga.

DONA 3. Fem les mateixes hores, el mateix treball que els homes.

GUÀRDIA. Què dius? Què... què...? Tu... tu eres una revolucionària... una anarquista.

DONA 4. Decidit, companyes, parlarem amb els amos d'aquesta porquera.

GUÀRDIA. Us heu tornat boges? Sou unes histèriques. On s'ha vist una cosa com aquesta? Si els vostres homes se n'assabenten us posaran al vostre lloc.

DONA 1. Quin és el nostre lloc? Treballar onze hores diàries sense descans. Criar els fills, endreçar i dur endavant la casa.

DONA 2. Cuidar dels malalts de la família, cobrar una misèria, i callar, sempre callar.

DONA 8. Acotar el cap, serrar les dents, ignorar el dolor i pensar com a burres.

DONA 1. Ser tractades com a disminuïdes, considerades xiquetes destrellatades a qui els falta un bullit.

(MÚSICA per donar sensació del pas del temps)

(Apareixen en el balcó Les dues DONES 7 i 6)

DONA 6. Companyes, hem parlamentat amb els amos de la fàbrica, els hem demanat el que hem acordat, només allò que considerem just. Hem anat allà amb gran prudència i molta educació. Els hem parlat com a persones civilitzades que som.

DONA 7. Només mitja hora de res per esmorzar, cap exigència impossible. I què penseu que ens han dit? Senzillament que no. És que no mereixem ni tan sols ser tractades com a dones, com a persones? Som menys que qualsevol bestiola? Voleu que deixem les coses com estan i prou?

DONA 6. Ens tornarem a la màquina com si no haguera passat res? Hem exposat les nostres peticions i ara ens hem d'amagar sota la closca? Tenim la força, tenim el poder. Us proposem anar a la vaga si no ens donen el que és nostre!

DONA 7. Anem a buscar totes les companyes de les altres fàbriques, anem per tota la ciutat, totes juntes cap al govern civil. A la vaga! Totes a la vaga!

TOTES. A la vaga! Les dones a la vaga! Les filadores a la vaga!

(S'inicia la manifestació, música, pancartes, les DONES i els espectadors tots A LA VAGA.)